

Mál nr. 196/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nöfn varnaraðila: V1 og V2

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækja: A og B

Fjárhæð tjóns.

Gögn.

1. Málskot móttakið 3. júní 2023 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V2 dags 27. júní 2023.
3. Bréf V1 dags. 12. júlí 2023 ásamt fylgiskjölum.
4. Viðbótarathugasemdir M dags. 17. júlí 2023 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að bifreiðinni A hafi verið ekið á bifreið M, B, þar sem hún var kyrrstæð í bifreiðarstæði. Eftir að tilkynnt hafði verið um tjónið á B hafi V spurt M út í eldra tjón á bifreiðinni og M svarað því til að hann hefði keypt bifreiðina með ákomum á sömu hlið og A hefði rekist á. V hafi þá hafnað bótakröfu hans á grundvelli þess að fyrri tjón á B hefði verið bætt. M segir í málskoti að skemmdirnar af völdum A séu á sömu hlið og eldri ákomur en um sé að ræða nýjar skemmdir, eldra tjón hafi falist í dældum en rispur séu nýjar. M byggir á því að hann eigi að fá nýtt tjón bætt óháð því hvort eldri ákomur séu á B.

Í bréfi V1 kemur fram að hinn 18. maí 2023 hafi orðið árekstur milli A og B, þannig að A var að beygja úr stöðureit og hafi hægra framhorn A stökist við vinstri afturstuðara B þar sem hún var kyrrstæð og mannlaus. Ökumaður A hafi samþykkt atvikalýsingu M í tjónstilkynningu og ákomu á stuðara en gert athugasemdir við skemmdir á vinstri hlið B sem hefðu ekki komið til við atvikið. V1 hafi samþykkt að um bótaskyld atvik væri að ræða en þegar tjónamat vegna B barst hafi rétting og málun á vinstri hlið B verið inni í því mati. Í kjölfarið hafi V1 tekið málið til frekari skoðunar og hafi þá komið í ljós að V2 hafi í tvígang greitt út bætur vegna tjóns á B, annars vegar vegna tjóns á vinstri hlið og hins vegar vegna tjóns aftan á B. Niðurstaða skoðunar Aðstoðar og öryggis á B hafi þá verið sú að það tjón sem varð af atvikinu hafi verið takmarkað við vinstra afturhorn B þar sem tjón hafi verið fyrir, en það sum sé orðið umfangsmeira en áður. V1 telji því að M hafi reynt að knýja fram frekari bætur en hann átti rétt á með því að krefjast bóta vegna dælda aftan við framhurð sem þegar hafi verið bættar. V2 hafi þá áður greitt bætur vegna skemmda á stuðara og þar sé búið að „bletta“ í skemmdir. Raunverulegt tjón M af atvikinu sé á sama stað á B og eldra tjón. Ljóst sé að ef V1 hefði samþykkt að viðgerð færi fram hefði M verið mun betur settur en fyrir tjónið enda hefðu þá ýmsar ákomur sem ekki tengist notkun A verið bættar auk þess sem tjón á þessum hluta bifreiðarinnar hafi þegar verið bætt af hálfu V2. Hafi M því ekki orðið fyrir fjárhagslegu tjóni vegna notkunar A.

Í bréfi V2 til nefndarinnar kemur fram að félagið geri ekki athugasemdir vegna málsins.

Í viðbótarathugasemdum M segir að tjónið af völdum A felist í rispu vinstra megin á stuðara, rispu á afturhlið vinstra megin og rispu á hurðinni. M hafi keypt bifreiðina með dældum á vinstri hlið en fyrri eigandi hennar hafi orðið fyrir tjóni og fengið bótageiðslur frá V2 vegna þess. Hann hafi þá sjálfur fengið bætur frá V2 vegna tjóns á stuðara, en það hafi verið hægra megin, en ekki vinstra megin á stuðaranum. Þegar hann hafi farið með B í tjónamat hafi starfsmaður þar tekið ljósmyndir og sagst sjá um málið en M sjálfur hafi aldrei fengið neina skýrslu um tjónið. Þá hafi þjónusta V1 vegna málsins einkennst af samskiptaleysi og félagið byggi afstöðu sína á röngum forsendum.

Álit.

Í fyrirbyggjandi tjónstilkynningu M til V1 er lýst tjóni á aftanverðri vinstri hlið B og stuðara. Fylgja þá tilkynningunni ljósmyndir af annars vegar tjóni á vinstri hlið aftan við ökumannshurð og hins vegar vinstra megin á stuðara. Í athugasemdum ökumanns A kemur þá fram að hann sé sammála því að hann hafi skrapað stuðarann að aftan vinstra megin en að hann kannist ekki við dæld á vinstri hlið. Ágreiningslaust er í sjálfu sér að M eigi að fá tjón sitt bætt úr ábyrgðartryggingu ökutækis A hjá V1. Hins vegar eiga slíkar bætur að miða að því að tjónþoli sé eins settur, en ekki betur, og ef tjón hefði ekki komið til. Það hvílir þá á tjónþola að sýna fram á tjón sitt og umfang þess. Í fyrirbyggjandi skýrslu

Aðstoðar og öryggis kemur m.a. fram að á vinstra afturhorni B hafi verið bæði nýjar og eldri rispur, og að ljósmyndir sem teknar hafi verið af B í tengslum við eldra tjón sýni slíkar rispur auk þriggja dælda á vinstri hlið. Rispur á vinstri hlið B komi þá ekki heim og saman við umrætt atvik. Með hliðsjón af þessari skýrslu, svo og frásögn ökumanns A og atvikum árekstursins þykir mega byggja á að ekki sé sýnt fram á annað en að tjón á B vegna atviksins einskorðist við nýjar rispur á vinstra afturhorni. Fyrir liggur að V2 hefur þegar greitt M út bæt看ur vegna tjóns aftan á bifreiðinni. Af ljósmyndum má þá sjá að „blettað“ hefur verið í eldri skemmdir nálægt þeim stað þar sem rispur eru á bifreiðinni vegna áreksturs við A þó fullnaðarviðgerð virðist ekki hafa farið fram. Þó tjón á B hafi þannig orðið umfangsmeira við atvikið er það því á stað sem tjón var á fyrir og hefur það tjón verið bætt. Færu viðgerð eða bótageiðsla af hálfu V1 fram verður því að fallast á að með því yrði M betur settur en ef tjón hefði ekki átt sér stað. Samkvæmt framansögðu verður að miða við að ekki hafi verið sýnt fram á frekara fjártjón sem rakið verði til notkunar A en þegar hefur verið bætt af hálfu V2. Verður M að bera hallann af því.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 22. ágúst 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir